

WAT 'ANDEREN DOEN

In de tijdschriften van onze zusterverenigingen zal men tevergeefs zoeken naar tekenen van recente archeologische activiteiten. Evenals Albertus Perk richten zij zich immers op de historie en op historisch onderzoek. Voor geïnteresseerden in de archeologie, de studie van de materiële overblijfselen van een voorbije en afgesloten periode (Oosthoek, 1959), is er de Archeologische Werkgemeenschap Nederland AWN. Toch heeft die grens tussen archeologisch en historisch onderzoek iets kunstmatigs. Beide disciplines zijn in hoge mate complementair en 'grensoverschrijvende' activiteiten liggen voor de hand. Zie bijvoorbeeld dit nummer van *Eigen Perk*. Maar ook *Holland*, de tweemaandelijks uitgegave van de Historische Vereniging Holland, wijdt een nummer geheel aan archeologie (jg. 23, nr. 6, dec. 1991). In een archeologische kroniek onder redactie van de provinciaal archeoloog van Noord-Holland vat het tijdschrift alle activiteiten terzake samen. De kroniek is ingedeeld in drie rubrieken: Prehistorie, Romeinse Tijd en Middeleeuwen en later, en geeft deze rubrieken voor Noord- en Zuid-Holland apart. Er is een boeiend overzicht tot stand gebracht van het onderzoek en de resultaten daarvan dat in de beide Hollanden in 1990 werd uitgevoerd.

Het gaat om ruim honderd rapportages en berichten. Ruim 20 hebben betrekking op de prehistorie en eveneens 20 op de Romeinse tijd. De rest betreft materiële overblijfselen uit een jongere tijd. De heer Wim Wimmers rapporteert over het werk bij de Aardjesberg en de Hoorneboeg. Meer uitgebreide rapportages zijn er ook uit bijvoorbeeld Velsen, Schagen, Texel, Medenblik, Alphen, Voorburg, Delft en Rotterdam.

Potscherven spelen bij het archeologisch onderzoek nog altijd een belangrijke rol. De kroniek maakt duidelijk dat geavanceerd bodemonderzoek voor de archeoloog eveneens een belangrijk hulpmiddel is.

De eerder genoemde AWN en haar plaatselijke afdelingen spelen bij dit alles een belangrijke rol.

Bijna de helft van het onderzoek werd door leden van deze afdelingen uitgevoerd.

Voor de andere helft van het in 1990 uitgevoerde onderzoek tekenen de Rijksdienst voor het Oudheidkundig Bodemonderzoek, provinciale of gemeentelijke diensten, universitaire groepen, maar ook individuele amateurs. Alles bijeen een rijk geschakeerd gezelschap.

Uit de rapportages van de kroniek in het tijdschrift *Holland* blijkt ook vaak wat het motief was om het onderzoek aan te vangen. Hoe wisten de onderzoekers waar ze de spade in de bodem moesten steken? Een belangrijke aanleiding vormen de resultaten van vorig onderzoek. Het is zo langzamerhand wel bekend dat de boekweitakkers op de Aardjesberg 'de rijkste prehistorische vindplaats uit het Gooi is'. Zodra er dan weer mensen en middelen (geld) ter beschikking komen zet men het onderzoek als het ware voort. Toevallige vondsten kunnen een andere aanleiding voor onderzoek zijn, zoals bijvoorbeeld in de Wieringermeer.

Toevallig gevonden materiaal leidde tot de identificatie van een jachtkampement gedateerd tussen 3200 en 2900 v. Chr.. De lezer van de kroniek krijgt verder de indruk dat archeologen in toenemende mate voor bodemonderzoek worden ingezet voordat deze bodem het onderwerp wordt van grootschalige stadsuitbreiding, wegenaanleg en andere projecten. Ook een economische activiteit als het leggen van een aardgasleiding brengt soms de mogelijkheid met zich mee om bijzonder interessant bodemonderzoek te verrichten. Een dergelijk onderzoek in Midden-Delfland leidde tot 42 nog onbekende vindplaatsen en tot een geestdriftig verslag in de kroniek.

Uiteraard is deze kroniek een opsomming en daardoor wat fragmentarisch van aard. Maar voor degene die een indruk wil krijgen over de gevarieerdheid van archeologisch onderzoek is het boeiende en informatieve lektuur.